

krav om, at parterne selv er rådige over den del af sagen, retsmæglingen skal omfatte. Kredsen af civile sager, hvori der kan tilbydes retsmægling, bør efter Retsplejerådets opfattelse herudover alene afgrænses af en konkret skønmæssig vurdering af de nærmere spørgsmål og omstændigheder i den enkelte sag, jf. pkt. 3.5 nedenfor.

Der henvises til betænkningen side 138-140.

3.4.2. Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7 (forslag til retsplejelovens § 272), og bemærkningerne hertil.

3.5. Identifikation af egnede sager

3.5.1. Retsplejerådet anfører i betænkningen, at der bl.a. kan foreligge omstændigheder, som gør retsmægling betænkelig eller mindre hensigtsmæssig i den konkrete sag. Som eksempel herpå nævner Retsplejerådet tilfælde, hvor der er en væsentlig ubalance mellem parterne, som ikke vil kunne elimineres ved tilrettelæggelsen af retsmæglingen. På den baggrund bør det efter Retsplejerådets opfattelse være retten, der beslutter om retsmægling skal indledes i en konkret sag. Parterne skal kunne anmode om retsmægling, men bør efter Retsplejerådets opfattelse ikke have krav herpå. Retsplejerådet anfører, at det omvendt dog bør være en afgørende forudsætning for at indlede retsmægling, at parterne ønsker en sådan iværksat, da det efter rådets opfattelse ikke giver mening at indlede retsmægling, hvis parterne ikke begge er indforstået hermed. Efter Retsplejerådets opfattelse bør parternes anmodning om retsmægling i en sag, de selv er rådige over, som udgangspunkt inødekommelse, medmindre der konkret foreligger omstændigheder, der gør, at retsmægling må anses for betænkelig eller mindre hensigtsmæssig.

Retsplejerådet har overvejet, om det i forbindelse med en permanent ordning med retsmægling bør opstilles som et krav, at retten skal foretage screening af sagerne, sådan at sagerne læses igennem med henblik på at vurdere, om de egner sig til retsmægling. Retsplejerådet henviser til, at der under forsøgsordningen ved Vestre Landsret har været foretaget en egentlig screening af hver enkelt sag, hvorimod de byretter, der deltager i forsøgsordningen, mere generelt har tilbudt retsmægling, når blot der har været tale om en »tvistig« sag. Retsplejerådet henviser endvidere til, at evalueringen af forsøgsordningen ikke giver grundlag for at afgøre, om det er en fordel eller ej at screene sagerne, inden der tilbydes retsmægling. På denne baggrund, og da ressourcemæssige hensyn efter Retsple-

jerådets opfattelse også taler imod at foretage screening i alle sager, finder Retsplejerådet ikke grundlag for at foreslå, at der skal foretages screening. Efter Retsplejerådets opfattelse bør retsmægling i stedet indføres i retsplejeloven som en generel mulighed, som parterne kan anmode om.

Efter Retsplejerådets opfattelse er der ikke behov for at fastsætte særlige regler om, hvordan parterne bør informeres om muligheden for retsmægling. Retsplejerådet finder, at det bør påhvile det enkelte embede at sørge for, at informationen gives på den mest hensigtsmæssige måde. Rådet finder det væsentligt, at proceduren tilrettelægges således, at parterne så tidligt som muligt i processen får lejlighed til at overveje retsmægling, og at der sikres en vis ensartethed i den information, der videregives til parterne. Retsplejerådet anfører, at det f.eks. ville være naturligt, hvis Domstolsstyrelsen udarbejdede en brochure om retsmægling, som kunne sendes til parterne - eventuelt sammen med et brev med opfordring til at overveje retsmægling.

Retsplejerådet anfører endvidere, at det vil være naturligt, at retten, når den finder en sag særlig velegnet til retsmægling, rejser spørgsmålet om retsmægling som led i det forberedende møde, som retten skal afholde efter retsplejelovens § 353, medmindre retten finder det overflødigt. Retsplejerådet foreslår på den baggrund, at retsplejelovens § 353 ændres således, at alternativ konfliktløsning, herunder retsmægling føjes til listen over mulige dagsordenspunkter for det forberedende møde.

Der henvises til betænkningen side 141-143.

3.5.2. Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Det har i forbindelse med høringen over betænkningen bl.a. været anført, at der bør være en mere bindende regulering af den enkelte domstols informationsindsats vedrørende muligheden for retsmægling mv.

Justitsministeriet er imidlertid enig med Retsplejerådet i, at der ikke er behov for at fastsætte særlige regler om, hvordan parterne bør informeres om muligheden for retsmægling, men at det bør påhvile det enkelte embede at sørge for, at informationen gives på den mest hensigtsmæssige måde. Justitsministeriet er også enig i, at der bør sikres en vis ensartethed i den information, der gives til parterne.

Domstolsstyrelsen er indstillet på at udarbejde informationsmateriale om retsmægling i form af en brochure eller lignende, hvis lovforslaget vedtages.